

Anul I. Nr. 7 sp - noiembrie 2011 - Ediție specială
"SĂMĂNĂTORUL"

Primii directori şi fondatori din 1901: Al. Vlăhuță G. Coşbuc

Director 2007-a.c.: NICOLAE N. TOMONIU

Fondator nou 2007: ARTUR SILVESTRI

EDIȚIE SPECIALĂ PRIVIND COMEMORAREA LITERARĂ ŞI CREŞTINEASCĂ "ARTUR SILVESTRI"

Am considerat că e bine să scoatem o scurtă ediție specială la împlinirea a trei ani de la trecerea în neființă a celui care a fost *"Artur Silvestri - important scriitor, critic literar, istoric şi filosof al culturii"* - o formulă consacrată printre cei care l-au cunoscut - sau *"Artur Silvestri - important promotor cultural şi literar, fondatorul a peste 100 de reviste literare online şi al unei mişcări literare originale deschise tuturor celor din România Tăcută şi Tainică care vor să-şi lanseze liber creația literară dincolo de canonul oficial prins în mrejele politicului, al afacerilor sau al bombelor de presă"* - o formulă proprie despre care voi mai vorbi in editorialele viitoare.

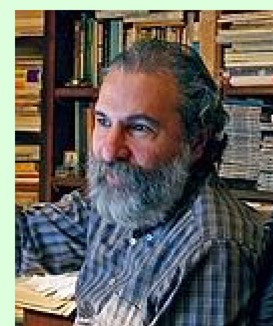
O ediție specială şi pentru că există, alături de comemorarea obişnuită an de an, un eveniment literar de excepție:

- Lansarea seriei de critică literară "UNIVERSUL LECTURILOR FERICITE", un proiect grandios pe care - din nefericire . criticul literar Artur Silvestri nu a mai apucat să-l vadă demarat. Un proiect vast prin care, *"Artur Silvestri intenționa să-şi valorifice într-o formulă integratoare cronicile literare, eseurile critice şi de direcție culturală, alte articole..."*(T. Mândru)

Imi face plăcerea să ofer pentru detalii, editorialele Revistei "Sămănătorul" distinselor doamne Mariana Brăescu Silvestri, preşedintele ARP şi sociologului Teodora Mândru, editorul coordonator al publicațiilor ARP. *(N.N. Tomoniu)*

Presedinte ARP MARIANA BRAESCU SILVESTRI

De retinut! Noua revistă literară Sămănătorul contine fragmente din scrierile apărute pe situl www.editura-online.ro

În interior mai gasiti si pagini din numerele anilor 1901-1910

Un editorial de **Mariana Brăescu-Silvestri**

Prefața primului volum

A FOST UN PROIECT, A RĂMAS DOAR UN VIS!

http://mariana-braescu.com/

Pentru un nume cu autoritatea şi notorietatea lui Artur Silvestri în critica literară românească înainte de 1989 este incredibil că întreaga activitate însumând 17 ani de critică literară s-a încheiat la doar 36 de ani. Cele peste zece mii de pagini apărute în publicațiile literare şi culturale ale vremii – doctrină, istorie, critică literară – formează opera unui autor tânăr şi foarte tânăr. A fost şi rămâne surprinzător pentru oricine că această tinerețe nu l-a făcut să se grăbească şi să adune, cu deplină justificare, ca alți confrați, câteva sute de pagini măcar, cu care să închege două-trei volume care, aşa cum ştiu cunoscătorii, făceau posibilă calitatea de membru al Uniunii Scriitorilor, calitate deosebit de prestigioasă şi râvnită atunci.Artur Silvestri - „micul Călinescu" - cum era numit încă de la debutul său, surprinzător de matur în raport cu tinerețea, nu şi-a dorit aceasta niciodată. Ştacheta pe care singur şi-o impusese era mult mai înaltă şi asemenea mentorului său literar, George Călinescu, plănuia să topească aceste cronici dar şi alte mii de fişe în sinteze ample, ambițioase. Nu a fost să fie, din păcate nu doar pentru el, ci pentru literatura şi istoria literară românească. Schimbările de după 1989 l-au făcut să se îndrepte în alte direcții, datorită contextului

(continuare în pag. 3)

„SĂMĂNĂTORUL", este o nouă publicatie literară online concepută de Nicu Tomoniu - director al acestei publicatii - cunoscut in activitatea literara ca Nicolae N. Tomoniu, editor delegat ARP si manager al siturilor www.semanatorul.ro si www.editura-online.ro site-uri sprijinite moral si material de doamna Mariana Braescu Silvestri prin ARP - Asociatia Româna pentru Patrimoniu.

Conceptual si artistic - tehnic, actualul proiect "Revista Sămănătorul" este lansat de catre prof. Nicu N. Tomoniu, editor "Semanatorul", fondator al unor fundatiişiasociații din Tismana, ca o nouă formă de publicatie online, înlocuind vechiul Buletin informativ "Sămănătorul" care apărea din anul 2009. Înlocuirea acestuia cu actuala revistă s-a făcut deoarece buletinul lunar nu avea decât o pagină web cu titlurile apărute la Editura online Semănătorul (www.editura-online.ro) si articolele de critică literară apărute pe situl www.semanatorul.ro în luna precedentă.

În luna iulie 2011, împlindu-se trei ani de la înfiintarea editurii online "Semănătorul", am considerat că trebuie înființată o nouă revistă "Sămănătorul" unde autorii noştri vor găsi de acum încolo, fragmente din noile lor scrieri. Le vor găsi online, pe trei situri diferite, conform dorinței fiecăruia şi a posibilităților PC-ului propriu. Ultima variantă, nu are link-uri active:

http://www.semanatorul/revista/index.htm — **Format PDF cu linkuri**
http://www.tismana.ro/samanatorul/arhiva.htm — **Arhiva FLASH cu linkuri**
http://www.scribd.com/semanatorul — **Format document simplu scribd**

(continuare din pag. 2)

şi datorită faptului că ştia bine că doar independenţa materială îi poate asigura independenţa intelectuală. Dar, „timpul nu a mai avut răbdare”... Spuneam şi altădată că Artur Silvestri simţea în ultimii ani că „nu mai are timp”! Adevărul e că nici şapte vieţi nu i-ar fi ajuns pentru vastele sale proiecte literare şi culturale. Aşadar, simţind că nu mai e timp pentru sinteze, a încercat să schiţeze un „univers al lecturilor care l-au făcut fericit”. Mi-a vorbit despre această carte de câteva ori, voia nu doar să publice grupat cronicile la „lecturile fericite” dar, urma să adnoteze, să adauge părţile lipsă la cronicile amputate de orice fel de cenzură, să reaşeze titlurile în matriţa lor originală şi să contextualizeze apariţia acestora. Din nou, vremea nu a mai avut răbdare nici măcar pentru atât. Nu a mai fost un proiect, a rămas un vis. Cartea aceasta încearcă să-l refacă. Am o mare emoţie la tipărirea acesteia. Teama mea e să nu fi greşit prea mult deşi m-am străduit din răsputeri să judec fiecare situaţie, aşa cum îmi imaginam că ar fi făcut-o el. Şi totuşi, dacă a nu-şi vedea cărţile tipărite este cea mai mare nedreptate pentru un scriitor, următoarea nedreptate, aproape la fel de mare, este aceea de a nu putea decide asupra formulei, asupra corecturilor cărţii, asupra formei finale. Artur Silvestri a avut parte de amândouă. Păcat, mare păcat!

Mariana Brăescu Silvestri

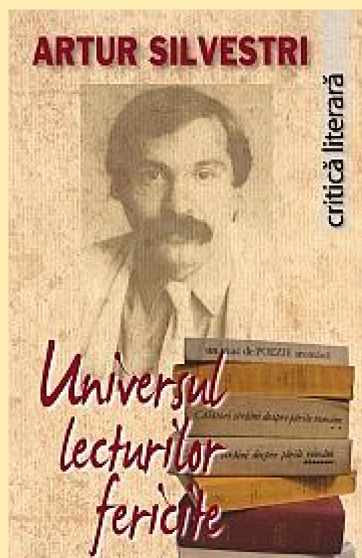
Slujba religioasă de pomenire a lui Artur Silvestri

Va avea loc sâmbătă, 26 noiembrie 2011, începând cu ora 9 dimineaţa, la Mânăstirea Pasărea, de lângă Bucureşti. Invităm pe cei care l-au cunoscut, apreciat, admirat, iubit pe **Artur Silvestri**, să spună o rugăciune şi să-i aprindă o lumânare la mormânt sau, dacă distanţa şi oricare alte probleme îi împiedecă să fie prezenţi fizic la Mânăstirea Pasărea, de acolo unde sunt să trimită un gând bun pentru el, să spună o rugăciune, să aprindă o lumânare.

ARTUR SILVESTRI

(19 martie 1953 - 30 noiembrie 2008)

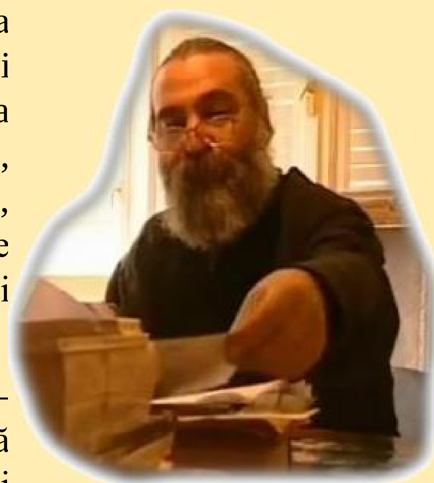
COMEMORARE LITERARĂ ŞI CREŞTINEASCĂ

Lansarea cărții

La împlinirea a 3 ani de la plecarea prea grăbită către eternitate, **Artur Silvestri** este comemorat literar – aşa cum i se cuvine acestui important scriitor, critic literar, istoric şi filosof al culturii – prin apariția postumă a volumului de critică literară ***Universul lecturilor fericite***, primul din seria care va conține scrierile lui **Artur Silvestri** – eseuri, studii critice, cronici literare etc. – pe scurt, opera literară a lui Artur Silvestri, însumând în total peste 10.000 de pagini.

Sunteți invitați la lansarea volumului ***Universul lecturilor fericite***, care va avea loc la *Târgul GAUDEAMUS – Carte de învățătură 2011*, în Pavilionul Central Romexpo, et. I, nivel 3.20, Ceainăria GAUDEAMUS, duminică, 27 noiembrie 2011, ora 13. Cu această ocazie, toți cei prezenți vor primi în mod gratuit cartea.

În toată perioada târgului *GAUDEAMUS – Carte de învățătură 2011*, Editura CARPATHIA vă aşteaptă la standul propriu, unde veți găsi şi primi gratuit oricare dintre cărțile lui **Artur Silvestri** şi despre **Artur Silvestri** editate în ultimii 3 ani!

Vă aşteptăm!

Slujba religioasă de pomenire a lui Artur Silvestri

Va avea loc sâmbătă, 26 noiembrie 2011, începând cu ora 9 dimineața, la Mânăstirea Pasărea, de lângă Bucureşti. Invităm pe cei care l-au cunoscut, apreciat, admirat, iubit pe **Artur Silvestri**, să spună o rugăciune şi să-i aprindă o lumânare la mormânt sau, dacă distanța şi oricare alte probleme îi împiedecă să fie prezenți fizic la Mânăstirea Pasărea, de acolo unde sunt să trimită un gând bun pentru el, să spună o rugăciune, să aprindă o lumânare.

Teodora Mîndru

Prefața doua a primului volum

EXPLICAȚII LA O CARTE

*Artur Silvestri intenționa să-şi valorifice într-o formulă integratoare cronicile literare, eseurile critice şi de direcție culturală, alte articole, în total, după evidențele sale, un număr de aproximativ două mii, publicate în presa literară în perioada 1973-1989, îndeosebi în revista Luceafărul, (unde a fost cronicar literar între anii 1975-1989), în alte reviste româneşti precum şi în cele două reviste în limbi străine, Actualités Roumaines şi Romanian News, la care a fost, în paralel, cronicar literar (1981-1984), „topindu-le" într-o vastă sinteză, completată cu texte şi interpretări noi şi structurat pe 45 de teme. Prima dintre acestea trebuia să fie **Universul lecturilor fericite**. Titlul îi apartine.*

Artur Silvestri a demarat proiectul cu deschiderea listelor de sumar pentru fiecare temă şi începutul recuperării (identificării, culegerii) textelor publicate cu ajutorul unor colaboratori, a completării informației şi interpretărilor, dar a rămas în această fază, de vast şi complicat şantier literar deschis, întrerupt brusc prin plecarea sa prea grăbită şi neaşteptată.

*Apariția volumului de față, **Universul lecturilor fericite**, se datorează scriitoarei Mariana Brăescu, care a inițiat şi coordonează cu mari eforturi republicarea în volume structurate pe cât posibil pe temele dorite inițial de autor, a tuturor textelor literare scrise de Artur Silvestri de-a lungul activității sale de critic literar, publicate fie în presa vremii, fie ca studii independente, prefețe sau postfețe.*

Pornind de la stadiul incipient al proiectului, ne-am angajat într-o muncă mult mai dificilă decât şi-ar închipui cineva în mod obişnuit, pentru identificarea şi recuperarea textelor publicate, datorită numărului foarte mare al acestora, dar şi multitudinii şi diversității revistelor şi publicațiilor în care acestea au apărut, precum şi dificultăților inerente consultării colecțiilor mai vechi existente în bibliotecile publice, colecții uneori greu accesibile.

Până acum, într-un interval de aproape un an de când lucrăm la acest proiect editorial, echipa noastră a consultat 96 de colecții anuale de reviste şi publicații literare, istorice şi de cultură generală, identificând 37 de reviste literare şi publicații perio-dice în care Artur Silvestri a publicat peste 1450 de texte (din care mai mult de jumătate în revista Luceafărul), articole care au fost fotocopiate, sistematizate şi au intrat în procesul de prelucrare redacțională: culegere, transcriere în ortografia nouă, corectură etc. Această muncă este în plină desfăşurare acum, pregătind materialul pentru seria de volume de critică literară – autor Artur Silvestri.

Volumul de față, **Universul lecturilor fericite**, *este primul din această serie, cuprinzând 49 de cronici literare şi eseuri critice selectate după lista tematică nefinalizată a lui Artur Silvestri, identificate şi pregătite pentru tipar aşa cum am arătat, pentru a răspunde cerințelor actuale de publicare, păstrând întrutotul conținutul textului original.*

Însă, pentru a veni în întâmpinarea cititorului care vrea să ştie dintru început, dintr-o privire, subiectul discutat, am ales soluția de a completa titlurile inițiale cu nume de autori şi uneori câte o altă informație concisă asupra conținutului, precizând însă, în nota de subsol, titlul original sub care a apărut inițial, precum şi datele complete de publicare. Departe de a epuiza universul lecturilor ce i-au procurat emoții intelectuale „fericite” lui Artur Silvestri şi despre care a scris, selecția acestor 49 de eseuri critice şi cronici literare este totuşi suficientă pentru a aprecia orizontul larg, orientarea lui clară către soluția critică antropologică, prin care identifica şi justifica specificul național, vechimea şi va-loarea intrinsecă şi universală a culturii româneşti, respectul şi admirația nedisimulate pentru marii creatori de valori, în sfârşit, „călinescianismul” scrierilor sale.

În mod semnificativ, volumul se deschide cu scrierile lui Artur Silvestri despre marele său mentor literar, George Călinescu, continuă cu textele dedicate marilor clasici ai literaturii române, conține apoi cronici despre alți autori contemporani, într-un continuum de valori, susținut de Artur Silvestri, cu rol în promovarea scriitorilor şi încheindu-se cu texte dedi-cate primei istorii literare româneşti şi cercetărilor asupra literaturii străromâne.

Astfel, scrierile lui Artur Silvestri pun în lumină autori, cărți, creații culturale uitate, marginalizate sau necunoscute, contribuind la resuscitarea interesului *public pentru cultura națională.*

Universul lecturilor fericite *este, aşadar, doar primul volum de cronici literare, eseuri şi studii critice. El va fi urmat de o serie de volume, care ar trebui să cuprindă peste 1400 de texte scrise şi publicate de Artur Silvestri în cei 17 ani de intensă activitate literară, şi care vor contribui în mod hotărâtor la conturarea adevăratei staturi de critic literar.*

Teodora Mîndru

Lansare de carte

Asociația Română pentru Patrimoniu și

Doamna **MARIANA BRĂESCU SILVESTRI**

vă invită

Duminică, 27 noiembrie 2011, ora 13

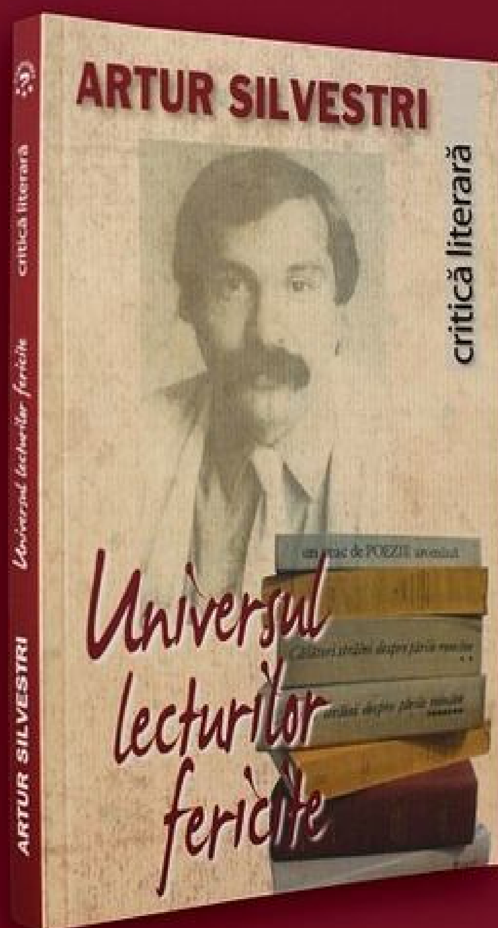
la Târgul Internațional Gaudeamus-Carte de învățătură 2011

din Pavilionul Central-Romexpo

locul: Ceainăria Gaudeamus, nivelul 3.20 (etajul 1)

Artur Silvestri

critică literară

49 de cronici literare și eseuri critice despre marii clasici ai literaturii române, autori contemporani, articole dedicate primei istorii literare românești și cercetărilor asupra literaturii române.

În perioada **23-27 noiembrie**, **Editura Carpathia** este prezentă în cadrul Târgului de carte GAUDEAMUS cu ultimele apariții editoriale. Ne găsiți la **standul 105, nivel 3.20, (etaj 1).**

Toate cărțile vor fi primite gratuit.

Un editorial de Nicu N. Tomoniu, din anul 2009, mai actual ca niciodadă

2009 : Lumea după Artur

- ARTUR SILVESTRI -
SEMĂNĂTORUL GÂNDITORILOR HAMANGIA ŞI TÂRPEŞTI

www.tomoniu.ro

Acum, când trimit acest articol la publicare, s-au scurs trei săptămâni de reculegere tăcută, de mâhnire, de emoție şi de meditație după dispariția Semănătorului meu Artur Silvestri, cel care va rămâne în memoria noastră culturală colectivă ca un mare promotor cultural şi istoric al civilizațiilor. Aşa cum l-am cunoscut, sunt sigur că a plecat cu amărăciune din România aceasta tot mai mizerabilă, în care valorile neamului nostru românesc sunt aruncate într-un „colț de debara", sintagmele „patriotism" şi „națiune" au devenit cuvinte desuete iar Creangă, Eminescu şi Caragiale sunt dați jos de pe piedestalul de onoare al poporului român pentru a se cocoța acolo trădătorii neamului.

Ne-a părăsit acest mare scriitor patriot, cu întristare, când țara e acum plină de cobzari ai „noilor ciocoi", ciocoi comunişti vopsiți de două decenii cu capitalism dâmbovițean, îmbogățiți postdecembrişti care oferă poporului zilnic, pe micul ecran, circ politic de cea mai joasă spetă morală. Aceşti autointitulați „aleşi ai neamului" cu circa 30% procente din o treime de alegători, care ei însăşi sunt doar două treimi din sufletul românesc, ne prostesc în fața astăzi că i-a ales „poporul". Pe când făcând socoteala, doar un român din cincisprezece i-a cocoțat la cârma țării, majoritatea covârşitoare de 93% fiind tineret şi aceea „Românie tainică" a lui Artur Silvestri. Ce tristă şi crudă realitate românească ce îndurerează profund omul de cultură!

Şi a plecat Semănătorul nostru dar România lui „tainică" a rămas. A rămas aceea Românie de-a pururi veşnică şi profundă, România gânditorilor de la Hamangia şi Târpeşti, a "femeii şezând" de la Ceamurlia de Jos, România Măriei Sale Țăranul Român Necunoscut de la Tărtăria, Schela Cladovei, Ciumeşti-Piscolt, Vădastra, Gumelnița, Sălcuța, Petreşti sau altele. România celui plecat din câmpie sau din munte în lumea largă, din cauza sărăciei, umilinței sau amenințării stăpânilor vremelnici peste "valea lui de-acasă". Căci asta înseamnă "Daia română" aşezare hexamilenară unde moşii şi stră-strămoşii noştri zămisliră primul vas-cilindru din lume: „valea de acasă a românilor".

Dar dacă Artur Semănătorul nu mai este, România lui tainică şi profundă este peste tot. Prin locuri şi oameni. Mărturie fiind „Steiul Daiei" cu care se sfârşeşte multimilenara vale locuită a Tismanei precum şi Daia Giurgiului, Daia Apoldului şi Bahnei din Maramureş, Daia Sibiului şi multe alte văi locuite ale românilor. Avem în țară peste 400 localități Valea … iar unele văi sunt numite de slavi Sohodol – vale seacă - aflate în Alba, Bacău, Bihor, Gorj sau Hunedoara şi poate chiar peste hotare.

Şi nu numai aceste geonime, hidronime şi oiconime sunt mărturii de românism străvechi, din al căror pământ sunt scoase statuetele antropomorfe de o expresivitate artistică deosebită, înscrise la UNESCO printre primele mari artefacte ale culturii mondiale![2] Sunt şi semănătorii. Mai întâi sunt semănătorii propriu zişi ai acestui pământ-comoară numit România. Sunt aceia care-l ară, care-l seamănă şi care-l culeg. Apoi vin semănătorii de suflet românesc răspândiți prin oraşe dar şi prin sate uitate de lume. Precum şi cei răspândiți pe întreaga planetă din Sydney până la New-York şi din Paris până-n Delhi.

Aceşti semănători de simţire profundă pentru valorile neamului românesc s-au adunat în jurul devotatului Artur Silvestri pentru că acesta a ştiut să le preţuiască doar ideile, nicidecum renumele! Am marea onoare să mă număr printre ei şi sunt o mărturie vie că eu nescriitorul, eu anonimul, eu ţăranul, am devenit un semănător al regretatului Artur Silvestri fără să am niciun palmares literar ca alţii! Ne-au unit doar ideile aşa cum eu la rându-mi i-am mărturisit reputatului critic literar Eugen Dorcescu din Timişoara că ideea cenaclurilor literare, având ca temă o lucrare online, este pe cât de originală pe atât de vizionară şi că a devenit involuntar un adevărat semănător venind cu idei noi în clubul „originist" al lui Artur Silvestri.

Scriam domnului Dorcescu: "...ideile bune sunt ca seminţele. Când se pune o sămânţă bună ea va prinde întotdeauna rădăcini. Când neobositului Domn Artur Silvestri i-a venit ideea de a planta sămânţa SEMANATORUL eu am fost prima ei rădăcină, acceptând să lucrez pentru situl editurii, primul "Semănător" încolţind acum un secol, pe Valea Tismanei cu sămânţă bună pusă la Vila Sfetea de marii noştri scriitori Cosbuc, Vlahută şi Iorga. Veniţi Domnia Voastră acum, cu o idee extrem de valoroasă pentru că ea configurează "Semănătorul" zilelor noastre, un semănător pliat perfect pe tehnica actuală a mileniului trei: Internetul. „Semănătorul - Editura online" aşa s-a şi voit. O armă redutabilă a ideilor originale şi sănătoase care zac în neamul românesc şi care altfel n-ar avea loc în România abulică de astăzi unde derizoriul, gogomănia şi mârlănia noilor beizadele cu maşini de lux fac opinia publică."

Toată viaţa lui, ideea originală, ideea protocronistă, i-a fost călăuză celui care a fost Artur Silvestri. N-ar fi devenit niciodată un promotor cultural şi nici cercetător al altor civilizaţii dacă nu ar fi iubit oamenii pământului acesta din care s-a zămislit, dacă nu ar fi iubit civilizaţia geto-dacică, întoarsă din evoluţia ei mai întâi de legiunile romane, apoi de hoardele de jefuitori migratori. Nu i-a plăcut niciodată că omul de rând n-a fost lăsat să-şi vadă de casa şi de nevoile lui din cauza stăpânilor vremelnici de ieri şi de astăzi, sprijiniţi de veşnicele cozi de topor ce răsar ca neghina din grâul bun.

La începutul lui 2007, scriam pentru o altă revistă şi pentru un alt grup. La referendumul pentru demiterea preşedintelui Băsescu mi-am dat seama că era un grup de admiratori ai acestui „nou ceauşesc". M-am delimitat brusc de acel grup, părăsindu-le forumul cu dezgust. Aveam o repulsie înnăscută să scriu ode cuiva. Şi mi-era greaţă de toţi jurnaliştii care scriu cu fanatism, pentru arginţi sau din interes propriu. Mi-am scris atunci articolele, pe situl Fundaţiei Tismana ca să le preia cine vrea şi dacă-i place iar Semănătorului Artur Silvestri i-au plăcut.

Lui Artur Silvestri I-a plăcut în primul rând că scriam apoi i-a plăcut şi de ce scriam.

Scriam pentru că nu-mi mai recunoşteam ţara, pentru că valorile ei se inversaseră, pentru că oportuniştii erau la ordinea zilei şi nu omul cinstit. Scriam pentru că ţara devenise feuda unui grup pe care abia astăzi poporul, în sfârşit, îl identifică cu acei politicieni care ies mereu din urnă. „Nu e ţara lor" îmi scria Artur profund înfuriat. „Sunt recunoscător, iubite Domnule Tomoniu, pentru solidaritatea continuă ce arătaţi, o atitudine mai rară în aceste timpuri când panglicarii şi irozii stăpânesc cu totul ţinuturile de aici!"

Da! Avem nevoie de solidaritatea tuturor care se simt înşelaţi, care se simt manipulaţi, care-şi dau seama că, vai, copiii lor ieşiţi din scoală n-au nici o ţintă. Tinerii s-ar revolta dar nu ştiu pentru ce. Vai lor, ei n-au nici o ţintă, ei n-au idee despre nici o ideologie, urăsc comuniştii care conduc ţara dar habar n-au să-i identifice. Iar fără ţintă şi fără ideologie toată lumea dărâmă. Inclusiv politicienii care se dărâmă între ei apoi se pupă, am părăsit până şi cele mai simple valori morale.

În ţara asta doar câţiva au mai rămas lucizi ştiind în clar ce clădesc pentru mâine.

„Soarta noastră, spunea Artur Silvestri, ne face să ne dedicam ideilor, cauzelor şi obiectivelor ce au cu adevărat importanţă iar cei ce ne împiedică nu o fac decât fiindcă nu le înţeleg; ei nu au nici un fel de idealuri şi nici măcar cea mai firavă năzuinţă către altceva decât "satisfacţia" îngustă şi plăcerea fără rost, un pseudonim al vanităţii şi al iubirii de zădărnicie. Insă de pe urma lor nu va rămânea nici praful, nici umbra subţire, şi nici o amintire; nu va rămânea nimic."

Artur Semănătorul a plecat dar am rămas noi, oastea lui. Ca să cerem răspicat resuscitarea instituțiilor noastre tradiționale de stat. Să cerem revenirea şcolii la calitățile instructiv-educative româneşti moştenite de veacuri şi renunțarea la experimente străine neamului nostru. Să redescoperim cuvintele onestitate, probitate, corectitudine, virtute, fidelitate. Să formăm tineretul cu certe calități morale şi sentimentul demnității, dreptății şi conştiinciozității.

Pentru revenirea țării din marasm să semănăm sământa românismului, a patriotismului, a cinstei şi a dragostei față de valea sau plaiul strămoşesc.

Iar dacă această sământă nu va încolți, vom pieri! Vom apune odată cu Artur Silvestri!

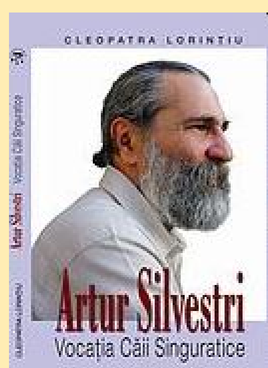

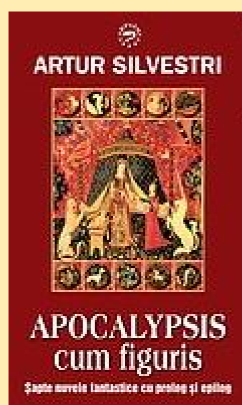
Statueta Gânditorul de la Hamangia a fost aleasă de o comisie internațională drept unul dintre cele zece simboluri care ar trebui să ne reprezinte planeta şi să fie trimise în spațiu pentru o eventuală întâlnire cu o civilizație extraterestră. Ea este înscrisă în lista UNESCO a celor mai importante zece artefacte ale culturii mondiale. Descoperit la Cernavodă, în 1956, Gânditorul datează din mileniul VI î.H. şi aparține culturii Hamangia, prima civilizație de origine meridională apărută pe coasta occidentală a Mării Negre.

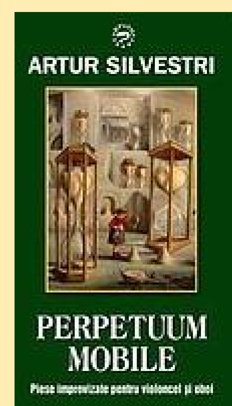
Descărcați aceste cărți pentru baza de date din PC-ul dvs.

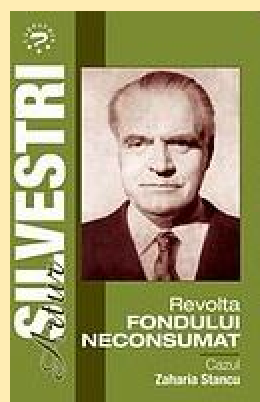
Puneți cursorul pe adresă, dați clic dreapta, alegeți "Salvare fişier ca..."
http://artursilvestri.files.wordpress.com/2010/11/asa-cum-l-am-cunoscut.pdf
http://artursilvestri.files.wordpress.com/2009/12/fapta_culturala.pdf
http://artursilvestri.files.wordpress.com/2009/03/in_memoriam_final_tipografie.pdf

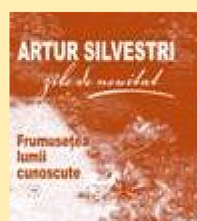

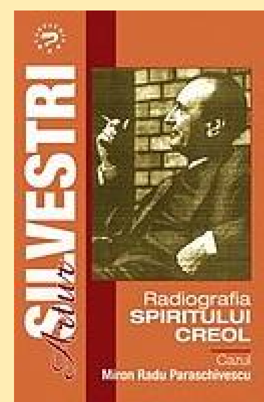

Puneți cursorul pe adresă, dați clic dreapta, alegeți "Salvare fişier ca..."
http://luceafarul.files.wordpress.com/2009/05/vocatia-caii-singuratice.pdf
http://artursilvestri.files.wordpress.com/2009/12/apocalypsis_cum_figuris.pdf
http://cartileluiartursilvestri.files.wordpress.com/2007/04/perpetuum-mobile-rom-pt.pdf

Alegeți:
http://analizesifapte.files.wordpress.com/2010/04/revolta_text.pdf
http://cartileluiartursilvestri.files.wordpress.com/2009/04/artur-silvestri-frumusetea-lumii-cunoscute.pdf
http://analizesifapte.files.wordpress.com/2010/04/radiografia_text.pdf

Ioan Lilă (n. Bucureşti)

Câteva gânduri

DESPRE ARTUR SILVESTRI

Întotdeauna am avut grijă să nu-mi sofoc prietenii! Îmi era de-ajuns să stau la taclale cu ei... şi de aceea nici nu i-am terorizat cu rugamintea... scrie despre mine, ridică-mă în slava cerului cel de toate zilele ! Artur era un delicat, plin de energie, dar nici el nu rănea pe nimeni... iar şoaptele, umbrele, tăcerile... erau pentru el mai moarte decît frunzele ce foşnesc sub paşii noştri cînd străbatem cărările toamnei!

“În 1975 devine cronicar literar permanent la revista “Luceafărul” dar visul de a lucra din plin în presa literară nu s-a putut realiza decât în 1981, când, după o specializare în istoria culturii, a devenit redactor al revistei “Luceafărul”, una dintre publicațiile culturale importante ale vremii.”

În vremea aia nu prea aveam eu acces la “Luceafarul” din cauza lui Mihai Ungheanu, dar Artur chiar şi atunci cînd era rău de tot, nu se ocupa decît de text şi nu de coloratura opacă a vreunui geniu nedescoperit nici pînă azi de umanitate şi nici fixat în panoplia cinismului virtual!

Ati citit “Pentagramma” şi “Semne şi peceți”?

„E foarte frumos ce scrie Artur Silvestri, dincolo de faptul că e dureros de adevărat, e important, e profetic adeseori şi e atât de bine alcătuit! Eu mă rezum în a accentua această întâlnire cu emoția artistică, pentru mine ea e tuşa sublimă a bunăvoinței lui Dumnezeu.” (august, 2008) Cleopatra Lorințiu. Şi Cleopatra

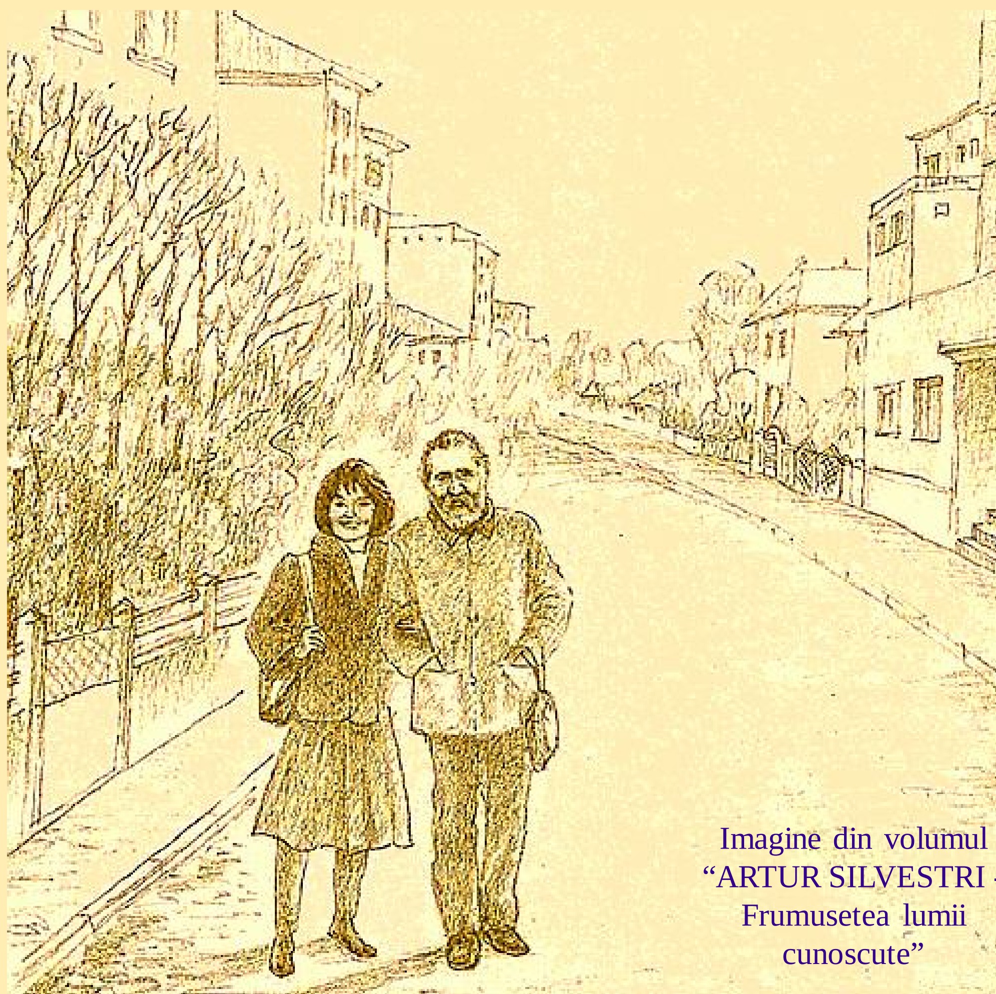
Pentru alte desene descărcați:
http://cartileluiartursilvestri.files.wordpress.com/2009/04/artur-silvestri-frumusetea-lumii-cunoscute.pdf

Lorințiu nu e oricine, e o mare poetă, o ființă delicată şi talentată!

„Auzi, domnule, ce inepții susțin ăştia!” şi Artur Silvestri râdea amuzat de încremenea orice mişcare pe culoarele de la Casa Scânteii, se usca cerneala în stilourile criticilor, aleile umbrite de frunze prindeau să strălucească, porumbeii pluteau pe oglinga lacului Herăstrau ca nişte fulgi de zapadă!

Îi cunosc pe amindoi, şi pe maestru, Dumnezeu să-l odihnească, şi pe Mariana Brăescu, de mai bine de treizeci de ani. Şi pot să vă spun că îmi erau tare dragi! Odată am fost împreună într-o documentare în Balta Brăilei şi Artur a ținut-o în brațe pe Mariana, în autocar, tot drumul! Fanuş Neagu a comentat: “Aştia se iubesc ca nebunii şi sînt frumoşi...” Scena asta m-a impresionat şi pe mine. Mariana Brăescu era de o frumusețe ireală, o zvîrlugă îmbrăcată într-o rochie albă, iar Artur era amețit de fericire. De altfel, şi cînd i-am văzut ultima oară, la firma lor din Piața Victoriei, erau în aceeaşi armonie sufletească! Atunci, Artur mi-a propus să facem amîndoi o revistă literară, dar eu eram pe cale de a mă reîntoarce în Franța (venisem la Bucuresti doar pentru cîteva zile, cu treburi).

Artur era un uragan de forță vitală, un exuberant avid de perfecțiune... Cred că nici Dumnezeu nu se plictiseşte cu el, acolo, în Raiul visătorilor!

Imagine din volumul “ARTUR SILVESTRI - Frumusetea lumii cunoscute”

Cezarina Adamescu (n. Galați)

TREI ANI DE NEUITARE: CLIPA AURORALĂ A LUI ARTUR SILVESTRI sau POEZIA DINTRE CUVINTE

Artur Silvestri, ***Revolta FONDULUI NECONSUMAT. Cazul Zaharia Stancu,*** Ed. a II-a, Ed. Carpathia Press, Bucureşti, 2010

Citiți întregul volum aici:
http://analizesifapte.files.wordpress.com/2010/04/revolta_text.pdf

Cultivarea memoriei unui om de cultură este pentru oamenii din lumea întreagă dar în special pentru noi, românii, o datorie civică, o datorie de onoare, dar mai ales o datorie morală, înscrisă în codul creştin, aproape ca o Lege divină din Decalog sau ca o Fericire din Noul Cod de Legi transmis de Isus Cristos pe Muntele Fericirilor.

Prof. Cărturar Artur Silvestri a fost Omul Mare a cărui principală trăsătură morală, pe lângă alte calități de excepție, a fost promovarea oamenilor de cultură contemporani, dar şi omagierea, comemorarea, evocarea celor care au fost. Şi nu puține sunt exemplele în care, atât prin viața, activitatea şi Opera lui, a dat măsura generozității şi iubirii sale de Patrie, de Neam, de Limbă Română, de Spiritualitate, de cultură şi de artă.

Cu acest gând care l-a fascinat toată viața, a creat acea ROMÂNIE TAINICĂ, acel tărâm mirific unde spiritele înalte se întâlnesc şi pot comunica prin căile freatice ale Adevărului şi Frumosului, care vor salva omenirea, după spusa unui alt mare clasic.

Nevoia de Frumos, de Adevăr şi de Bine, dar şi de Dragoste de semeni, sunt cei patru piloni care stau la baza întregii existențe a acestui om de excepție care a lăsat o moştenire spirituală inestimabilă urmaşilor, moştenire care nu va fi roasă de molii şi nici de rugină. Este moştenirea de suflet dată nouă, cu limbă testamentară, pe care, acum, la împlinirea a trei ani de la grăbita lui plecare, toți care au avut şansa de a-l cunoaşte, fie şi numai de la distanță, prin mijloacele ştiute şi utilizate permanent, nu pot să nu şi-o reamintească şi să o pună, la rândul lor, în valoare.

De ce e atât de fascinantă şi cutremurătoare amintirea marelui cărturar? Pentru că nu a precupețit nici cel mai mic efort întru propăşirea neamului din care făcea, şi facem şi noi parte, prin cultivarea limbii, prin reînvierea trecutului, cinstirea strămoşilor, evocarea înaltelor personalități ecleziale ori laice care au lăsat urme de neşters, presărate cu pulberi de aur.

Iată de ce, familia ilustrului Om îi cultivă memoria cu respect şi pietate, aşezând în lumina arzătoare a Slovei, întreaga operă a cărturarului. Dar şi prietenii lui şi colaboratorii de la Rețeaua INTERMUNDUS MEDIA, Divizia Publicații, adunați la candela neistovită a luminii sale, îi cinstesc memoria şi-l pomenesc, cu orice ocazie. Într-adevăr, cărturarul Artur Silvestri nu poate fi uitat sau neglijat, cu nici un chip.

Chezăşie stau, volumele postum care au în centru figura luminoasă a scriitorului, publicistului, „grădinarului dăruit" Artur Silvestri. Enumerăm doar câteva dintre acestea: ***„Artur Silvestri – Mărturii tulburătoare"; „Vocația căii singuratice"*** – cartea Cleopatrei Lorințiu; ultimele gânduri cu valoare de apoftegme, strânse într-un caiet sub titlul ***„Frumusețea lumii cunoscute. Zile de neuitat"*** – un album emoționant în care-l regăsim aşa cum a fost; reeditarea unor volume personale: ***„APOCALYPSIS cum figuris. Şapte nuvele fantastice cu prolog şi epilog"; „Perpetuum mobile"*** Ediția a II-a; ***„Radiografia spiritului creol. Cazul Miron Radu Paraschivescu"; „Memoria ca un concert baroc"*** (vol. I, II, III) - reeditare, ***„Revolta fondului neconsumat. Cazul Zaharia Stancu"***- ediția a II-a, iar în colecția **„Pro Memoria"**, ***„Artur Silvestri Fapta culturală"; „Artur Silvestri Aşa cum l-am cunoscut",*** ş.a.

Cartea de față respectă întru totul textul cărții scrise de Artur Silvestri în 1987, se menționează la începutul lucrării.

Zaharia Stancu – scriitorul ***Rădăcinilor amare,*** este pus în lumină, de data aceasta în lirica sa, de către Artur Silvestri într-o *"cheie de aur"* – aşa cum remarca în "**Telegraful Român"** din 1987, Acad. Dr. Antonie Plămădeală, unul din cei mai apropiați spiritului arturian.

Nu e un lucru necunoscut şi nici întâmplător, faptul că Artur Silvestri a fost un spirit pătrunzător şi deosebit de generos care intuia harul şi talentul scriitorilor, dar, mai ales, faptul că el împărtăşea cu larghețe tuturor din "descoperirile" sale, făcându-le, cu diferite ocazii, daruri de suflet: fie o carte, fie cuvinte de învățătură,

urări şi "doriri de bine", cuvinte ziditoare, încurajându-i cu o forţă de convingere care îi motiva pe autori să scrie mai mult, mai frumos, mai bine şi-i determina în conştiinţă să nu se lase învinşi de inerţie, să depăşească piedicile şi să ia parte la edificarea acelei Românii Tainice, proiect cunoscut şi răspândit prin paginile multiplelor reviste şi publicaţii ARP, prin edituri şi presa audio-vizuală.

Restaurarea imaginii lui Zaharia Stancu, poet - este subiectul cărţii de faţă, ştiut fiind că întâile îndemnuri către literatură, au fost de domeniu liric, pentru ca apoi să izbucnească romancierul de excepţie care a colindat **„Desculţ"** prin toată lumea şi ne-a dus faima românescă în toate colţurile lumii. În toată epica lui Zaharia Stancu poezia e presărată chiar în cele mai dramatice pagini, ori poate, cu osebire în acelea.

Artur Silvestri afirmă că *„Zaharia Stancu e, întâi de toate, poet şi o cercetare a prozei, lăsând de o parte ceea ce este etnografie şi memorialistică, ne arată că, de fapt, substanţa ireductibilă este şi acolo de natura lirismului. De altminteri, cine extrage compoziţiile prozastice (de la* ***Desculţ*** *şi până la* ***Ce mult te-am iubit****) de sub tutela clipei, află un rapsod de colectivităţi arhaice, prefăcând uzurpările în epos şi spaimele în litanie. Pretutindeni, poezia a pătruns ca o esenţă vitală".*

Versurile repetitive conferă poemelor, ca şi frazelor din epica sa, o nunaţă apăsătoare, elegiacă, de refren repetat obsesiv, ceea ce poate da o aparenţă de monotonie, ca în rugăciunea Sfântului Rozariu. Dar aceste repetiţii au darul de a îngădui un spaţiu liber pentru meditaţie şi înţelegerea în adâncuri a sensului. De asemenea au parfumul versetelor din Psalmii biblici.

Pe bună dreptate, observă Artur Silvestri, *„El pare ca s-a exprimat pe deplin încă de la întâile cântari şi nu simte, mai apoi, decât trebuinţa de a prelungi o emoţie gâlgâitoare, inaptă de forme noi şi spontană după cum sunt spontane pădurea care foşneşte şi iarba unde foiesc gâzele. Arta e aici natură şi dacă romanul se înalţa, cu această substrucţie, la epos, lirica e rapsodie, dupa cum, în viaţa ei fără istorie, natura e rapsodică".*

Artur Silvestri se serveşte de opera lui Zaharia Stancu pentru a-i alcătui un portret viabil, inedit, reflectat în verbul acestuia tăiat în piatră, colţuros, parcă neşlefuit, uneori dur, dar rezistent ca şi stânca. Totodată evocă şi momentul cheie când tânărul deliormănean, abia descins din câmpie, vine la Bucureşti cu un caiet de poezii, ca să cucerească oraşul şi lumea.

Verbul arturian, în susţinerea poiectului său, este clar, precis, precum diamantul.

"Prin 1922, în lumea mondenă a Bucureştilor, îşi facu apariţia un tânăr subţiratec şi înalt, care nu împlinise încă douăzeci de ani; ceea ce atrăgea de îndată la el era o privire verzuie şi mocnită, misterioasă, prevestind primejdii precum sclipirile unor diamante blestemate. Chipul lung, oval, avea pielea arsă de soare şi buzele trădau o senzualitate de mediteranean; sprâncenele conjugate şi stufoase sporeau impresia de creatură salbatică, pe care junele mai degrabă o cultiva cu inteligenţă decât o documenta psihologiceşte. Acest tânar cu înfaţişare hotărâtă, lasând să se întrevadă ceva din tenacitatea balzacianului Rastignac, venea din Roşiorii de Vede ai Deliormanului şi se numea Zaharia Stancu. Începuse, cu vreo doi ani mai înainte, să publice poezii şi continuase cu poeme şi gazetărie, încântat poate ca reuşise, puţin înainte de sfârşitul lui 1920, să se facă mai cunoscut, cu o poezie, prin Universul literar al lui Nikita Macedonski.

Artur Silvestri dă dovadă aici de o mare măiestrie portretistică, demnă de un condeier încercat.

El fixează cadrul şi conjunctura în care, apariţia insolită a tânărului poet, avea să fie remarcată. Momentul propice în care: *"cultura românească îşi descoperea toate componentele şi le slobozea energiile, concentrate în vremi, în direcţia unei* ***restauraţii ideale".***

E uluitor cum Artur Silvestri are capacitatea de a radiografia atât de bine atmosfera literară a primelor decenii ale veacului trecut, cu boema specifică şi cu scriitori şi poeţi de statura lui Lucian Blaga, Radu Gyr-Demetrescu, Nichifor Crainic, Ion Pillat, Mircea Streinu, Dragoş Vicol, Aron Cotruş, George Bacovia, Ion Barbu. Şi cu acest prilej, Artur Silvestri explică sintagma "*revolta fondului neconsumat*" din titlul cărţii sale, după ce, mai înainte definise termenii şi-i fixase în context, ceea ce pentru noi, astăzi, constituie aproape o noutate: *"O substanţă odată exprimată dar rezultată dintr-o preponderenţă antropologică iniţială, peste care se adăugaseră stratificaţii istorice, îşi caută încă o dată vocile capabile să facă a răsuna un fond estetic nu atât*

Oraşul Bucureşti in timpul României Mari

nelatin (precum îl denumise Lucian Blaga), cât mai degrabă neconsumat. Aceasta revoltã a fondului neconsumat, proprie momentelor când o ***integrală*** *a unei culturi îşi căuta idealitatea imanentă spre a o exprima, explica, dintr-un punct de vedere, desfăşurările nepereche pe care literatura română le cunoscu îndată după 1919 şi până către 1940.* Este foarte important de înţeles, întreaga mişcare convergentă a literaturii, spre comandamentele pe care le reclama situaţia politică şi economico-socială a ţării în perioada interbelică.

"În aproape douăzeci de ani, ea izbuti să se clarifice în direcţia resuscitării unui fond antropologic, şi chiar dacă aceste îndemnari se vor reformula abia târziu, după încă douăzeci de ani, este de observat că programul estetic instinctiv putuse, totuşi, sa-şi găsească interpreţi pe măsură. Aceasta desfăşurare de pânze, valorificând o geografie spirituală cu rădăcină straveche şi totuşi activă, găsi, printre reprezentanţii unui spirit sudic, şi pe Zaharia Stancu, om de câmpie din Salcia teleormăneană, rapsodul, pentru multa vreme, al acestei regiuni etnografice".

Însă tânărul Zaharia nu se lasă încartiruit în vreo schemă prestabilită, spiritul lui liber avea să fie punctul de foc al scrierilor sale, din care aveau să ţâşnească scânteile harului.

"Omul Teleormanului nu e un gaucho şi nici o vietate a Dunarii ce clipoceşte mai jos, către medievalele raiale: el ilustrează o civilizaţie a sedentarilor de îndeletnicire agrară, aflaţi prin comunicaţiile de râuri în legătură cu Argeşul şi cu Transilvania, şi, mai în jos, cu Balcanii. Geografia însăşi ilustrează un fel de ***lume de răscruci****".*

Venit aşadar, din lumea de răscruci, Zaharia Stancu avea să pornească pe un drum anevoios, drumul alcătuirilor de cuvânt, în stare să re-compună o lume care abia apusese, dar care, încălzindu-se încă în aurora care anunţa veacul, putea să-şi întindă orizontul de aşteptare, ca un curcubeu-legământ între cer şi pământ, între Dumnezeu şi oameni, în miezul naturii "tuturor lucrurilor".

"Este, faţă de ***Vlaşca pădurilor*****, -** scrie Artur Silvestri -, *o prelungire a lumii colinare, o punte a Transilvaniei către Balcani, şi mulţimile de păstori ardeleni ce veneau să ierneze la Dunăre se aşezau adesea prin luncile de pe lângă Turnu Măgurele. E, în fine, o lume a văilor, cu satele rânduite unul lângă altul în obşti de riverani. Din această civilizaţie conservatoare şi deopotrivă absorbantă, având rădăcini în culturile de deal şi în acelea de câmpulunguri montane, ieşi, deodată, şi poezia lui Zaharia Stancu, a cărui operă e, în formula ei fundamentală, a unui poet".*

Este uimitor ce căldură degajă aceste cuvinte ale lui Artur Silvestri, faţă de spiritul marelui scriitor înaintaş.

Începând cu volumul "***Poeme simple***" (1927) – Artur Silvestri analizează amănunţit, stilul şi mijloacele de expresie, mesajul şi particularităţile liricii lui Zaharia Stancu, în capitolul "***Stratul etnografic".***

De remarcat, afirmă Artur Silvestri că: *"Întâile creaţii, ce se aduna parţial în Poeme simple (1927), izbesc prin ineditul documentului etnografic, apt sa reconstituie o regiune mai degrabă decât să afirme o poezie. E, pretutindeni, imaginea unei utopii naturale, rezultată din biografia ţărănească, astfel încât poetul nu trebuie considerat un sămănatorist ci un naturist care nu exaltă libertatea ruralilor din raţiuni sociale ci constată slobozenia omului înfrăţit cu natura. Chiar şi atunci când mediul e al oraşelor mici de câmpie şi se evocă târgul mohorât, cu uliţe de asfalt, încheierile privesc totuşi câmpurile nesfârşite, ce se întind de îndată ce ogrăzile târgoveţilor se pierd în vegetaţia de Câmpie Nebună. Astfel de retrageri către un cadru fizic liniştitor răsar de peste tot, şi poetul înţelege prin aceasta un soi de libertate ferină, un simţamânt de vietate eliberată de regulile unei vieţi citadine, reacţionarã, nepricepătoare de modern".*

În viziunea poetului Zaharia Stancu, precizează Artur Silvestri - *"Satul ar fi, în accepţiunea lui, paradisul, însă nu o lume de rânduială armonică şi inatacabilă sociologic, ci o ilustraţie a vieţii unui popor încredinţat că universul este înfrăţit cu el. Legea acelei lumi este legea naturală".*

Proiect Primăria Bucureşti 1912

Citiţi întregul articol al d-nei Cezarina Adamescu "Artur Silvestri, ***Revolta FONDULUI NECONSUMAT. Cazul Zaharia Stancu"*** aici:
http://www.semanatorul.ro/articole/2011/artur-silvestri-5.htm

ARTUR SILVESTRI (1953-2008)

Sunteți invitați la lansarea volumului ***Universul lecturilor fericite***, care va avea loc la *Târgul GAUDEAMUS – Carte de învățătură 2011*, în Pavilionul Central Romexpo, et. I, nivel 3.20, Ceainăria GAUDEAMUS, duminică, 27 noiembrie 2011, ora 13. Cu această ocazie, toți cei prezenți vor primi în mod gratuit cartea.

Editura Carpathia a avut o permanentă prezență la târgurile de carte "Gaudeamus", an de an având un stand dedicat in intregime scriitorului Artur Silvestri, unde au fost oferite in mod gratuit cartile:

- "In memoriam Artur Silvestri - marturii tulburatoare" ;
- "Artur Silvestri - Frumusetea lumii cunoscute. Zile de neuitat" ;
- Cleopatra Lorintiu - "Artur Silvestri. Vocatia Caii Singuratice" ;
- "Artur Silvestri - Fapta culturala";
- "Artur Silvestri - Apocalypsis cum figuris. Sapte nuvele fantastice cu prolog si epilog" ;
- "Artur Silvestri - Perpetuum mobile. Piese improvizate pentru violoncel si oboi" .

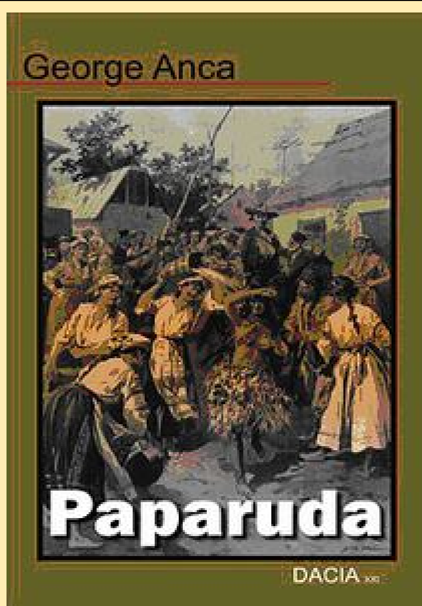
Vedeți pag. 11 pentru descărcare

LA BIBLIOTECA ON-LINE

Brăescu, Mariana (n. 1949) Prozator şi dramaturg, una dintre cele mai importante creatoare de instituții de presă din întreaga cultură română; creație singulară atât în proza „realismului magic“ din „Îmi amintesc şi îmi imaginez“ cât şi în dramaturgia din „Al treisprezecelea Caesar“.
Alte cărți importante: **„Imperfecțiuni provizorii“** – proză, **„Londra de la 3 la 5“** – teatru.

Citiți în format pdf:
Imperfecțiuni provizorii
http://bibliotecaonline.files.wordpress.com/2007/03/imperfectiuni-provizorii-pt.pdf
Londra de la 3 la 5
http://bibliotecaonline.files.wordpress.com/2007/03/londra-de-la-3-la-5-pt...

Paparuda
Autor: George Anca
Colectia: Poezie si muzica crestina
Categoria: Beletristica, Religie

Revista “Sămănătorul” vă urează “Sărbători fericite, cu bucurii şi sănătate!”

Citiți articolul de critică literară al D-lui Ben Todică “Paparuda” de George Anca aici:
http://www.semanatorul.ro/anunturi/paparuda.htm